

Lipšicov dlho očakávaný ťah pešiakom

Imreczem

- CZ24 News | 14. října 2021

SLOVENSKO: Petra Kažimíra vôbec nemám rád. Priznávam hneď na úvod. Nedodržel totiž svoj sľub z obdobia, keď iba v politike takpovediac začínal na jej najvyšších stupienkoch. Nemám však rád ani Daniela Lipšica. Politické posty sú totiž primárne určené na spravovanie štátu. Nie na osobné či ideologické pomsty. A kedysi dávno, v časoch keď sme boli naivní, sme si sľúbili nielen lásku, ale aj koniec ...izmov. Všetkých. A mám rád šach. Hru, ktorá sa nazýva šach. (Ivan Brožík)

Začnem odzadu. Pešiak alebo aj sedliak je v šachu najslabší kameň, ale s potenciálom premeniť sa na ľubovoľnú figúru okrem kráľa. Význam pešiakov výrazne rastie s ubúdajúcim materiálom. V koncovke výhoda jediného pešiaka môže znamenať rozhodujúcu výhodu. V pešiakovej koncovke môže byť rozhodujúcou výhodou aj výhoda tempa.

Pešiak Imrecze

Lipšic s ním hrá rád. Je si vedomý jeho sily a vplyvu na šachovnici moci. Momentálneho a momentálnej. Tej, ktorej súčasťou sa príliš nekriticky cíti byť aj sám Lipšic. Nižší feudáli neraz boli v postavení sluhov. Lipšic však zjavne nevie, že pešiak sa hýbe dvomi rôznymi spôsobmi. Inak sa hýbe, keď postupuje vpred a inak sa hýbe, keď berie kameň nepriateľa. Lipšic ťahá Imreczeho ako družstevný traktor plnú vlečku. Viete čoho, nerozvíjajme to. Lebo Lipšic je v systéme súčasnej „spravodlivosti“ tiež iba taký zabahnený traktorový pešiak. So strojníkom Matovičom.

Iba otázka času

Naozaj iba idiot neočakával, že z prostredia kajúcnikov, najmä od spomínaného bývalého šéfa Finančnej správy Imreczeho raz nevzide niečo, čo môže Kažimírovi zlomiť krk. Že si niečo neobjedná špeciálny prokurátor, alebo strana čističov. Ktorá je aj Lipšicovou stranou, hoci navonok nie je. Ale u nás je a nie je takmer všetko navonok. Teda, iné, ako vo vnútri. Alebo že s narastajúcim počtom štátnych objednávok kajúcnikovi nenarastie aj počet obvinených.

Maslo na hlave má aj Kažimír

Príliš arogante dával najavo svoj status. Ekonomický status. Dokonca až tak, že súdny človek, pozerajúc sa na niektoré pueblá v okolí Slavína v Bratislave rátal, koľko životov asi ich majiteľ musel prežiť, aby na ne Kažimír legálne zarobil.

Lipšic to s tým pešiakom naozaj nevie

Peter Kažimír už je dávno mimo straníckych štruktúr SMERU. Na tejto strane vyrástol, zbohatol a keď prišiel správny okamih, politicky sa osamostatnil. Vymenil stranu a jej voličov za Národnú banku a kreslo guvernéra v nej. Zaútočiť zo strany Lipšica na Kažimíra je tak čosi ako čestná salva na brehu Dunaja. bez nábojov, výstrely nič netrafia, nezničia. Ani Kažimíra, ten sa už dávno zničil sám.

A sme na začiatku

Peter Kažimír na jednom zo zjazdov strany Smer na Liptove povedal zvláštne slová. Niečo ako v tom

zmysle, že on vyrastal v skromných pomeroch a keď by mal raz spyšnieť, vyzval delegátov zjazdu, aby ho, citujem jeho slová „nakopali do zadku“. A on spyšnel. Až priveľmi. A nikto mu jeho výzvu nesplnil.

Vráťme sa aj k šachu

Význam pešiakov výrazne rastie s ubúdajúcim materiálom. Lipšic túto partiu (ani Matovič) na pár kajúcnikoch neutiahne. V koncovke šachu často vyhráva ten, kto je práve na ťahu. No a na ťahu teraz rozhodne už nie je ani Lipšic, ani Matovič. Tí sa iba môžu prizerať, ako sa blíži mat. Lebo v šachu to tak je. Je to hra kráľov, nie traktoristov. Našťastie. A kráľmi sú tu ešte stále, aj napriek zdaniu a úpornej snahe vyššie menovaných, občania. Ak tu niekto nevyhlási napríklad stanné právo, čo sa dnes už tiež až tak celkom vylúčiť nedá.